

PARAULA I VIDA

L'hivern demogràfic d'Europa

L'Església catòlica ha manifestat la seva preocupació per la baixada de la natalitat al nostre continent. És el que ja s'anomena *l'hivern demogràfic* d'Europa. La preocupació per aquest fenomen és molt general, fins al punt que el Parlament europeu, com a resposta a aquest fenomen, ha estudiat un projecte de llei destinat a ampliar les vacances per maternitat.

El Consell de les Conferències Episcopals d'Europa (CCEE), en la seva reunió de la passada tardor, celebrada a Zàgreb (Croàcia) tam-

Hemicicle del Parlament Europeu a la ciutat francesa d'Estrasburg

bé va manifestar la seva inquietud per aquest fet. El cardenal Péter Erdő, arquebisbe de Esztergom-Budapest i president d'aquest Consell, en acabar la reunió va dir: «Des de fa temps l'Església catòlica posa en guàrdia sobre el fet que a Occident una catàstrofe social i cultural s'amaga darrere de la baixa de la natalitat.»

Els fets principals que mouen a fer aquesta greu advertència són: l'índex actual de natalitat

(1,5 fill per cada dona) no garanteix la renovació generacional; el descens numèric de la població i el seu progressiu envelliment; el futur problemàtic de les pensions, tema de debat públic entre nosaltres.

El cardenal Jean-Pierre Ricard, arquebisbe de Bordeus i vicepresident del Consell de les Conferències Episcopals d'Europa, en un comunicat publicat al retornar de la reunió de Zàgreb, ha dit que l'actual crisi demogràfica posa davant dels nostres ulls tres problemes principals.

El primer és el problema social massiu de l'avortament que l'arquebisbe francès quantifica així: tres milions d'avortaments cada any, sobre vuit milions de naixements per a tota Europa. Sobre aquest punt l'actitud de l'Església és prou coneguda i Benet XVI insisteix una vegada i altra sobre el respecte a la vida humana. En les paraules que pronuncià a la Sagrada Família, el passat 7 de novembre, abans de la pregària de *l'Angelus*, el Papa va reafirmar «la dignitat i el valor primordial del matrimoni i la família, esperança de la humanitat, en la qual la vida humana troba acollida, des de la seva concepció al seu declivi natural». I en l'homilia de la missa de dedicació de la basílica, el Sant Pare —en una expressió que és molt equilibrada i que em sembla que no va ser prou ben compresa— demanà unes «adequades mesures econòmiques i socials perquè la dona trobi a la llar i a la feina la seva plena realització».

El segon problema, en paraules de l'arquebisbe de Bordeus, és «la insuficiència del recolzament social, financer i educatiu aportat a les famílies, a les dones que treballen i que voldrien tenir un fill». Davant de la insuficiència d'aquestes mesures, l'Església demana unes ajudes concretes i que tinguin eficàcia. En les paraules a la Sagrada Família, Benet XVI va utilitzar uns termes molt precisos quan va demanar que «la natalitat sigui dignificada, valorada i recolzada jurídicament, socialment i legislativament». Aquesta és una greu assignatura pendent, també per al nostre país.

El tercer problema és el de la mentalitat social. El comunicat del Consell de les Conferències Episcopals d'Europa, diu que una de les causes de la crisi demogràfica és també «el clima cultural dominant en les nostres societats: una cultura egoista i relativista, orientada únicament cap al benestar material momentani». S'ha dit que Europa té una natalitat tan baixa perquè viu una crisi d'esperança. Han de ser sobretot les *minories creatives*, i en aquest cas les famílies cristianes generoses, les que ens ajudin a sortir d'aquesta crisi d'esperança.

† **Luís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Trobada de diaques permanents al santuari de la Mercè

El dia 21 de gener, festa de Sant Fructuós, bisbe de Tarragona i màrtir, i dels seus diaques, també màrtirs, Sant Auguri i Sant Eulogi, és la festa patronal dels diaques permanents. Cada any els diaques dels tres bisbats de la província eclesiàstica de Barcelona es troben a un bisbat. L'any passat fou a Terrassa i l'any vinent serà a Sant Feliu de Llobregat. Aquest any es reuniren a la basílica de la Mare de Déu de la Mercè. Presidí l'Eucaristia Mons. Sebastià Taltavull, bisbe auxiliar de Barcelona. Els diaques varen estar acompanyats per un bon nombre d'aspirants al diaconat permanent. Actualment entre tots els bisbats de Catalunya hi ha 95 diaques.

GLOSSA

Discernir per respondre

Un jove es retirà uns dies a l'hostatgeria d'un monestir. Volia allunyar-se del tràfec diari. Volia sentir-se lliure per prendre decisions a la llum de la fe. Escapar del pes de la rutina i de la prudència, que poden ser paralizadores. Alhora, sentia un profund desig de fer la voluntat de Déu. Deia en unes notes, recollint la seva reflexió: «Per a qualsevol jove, ser i viure com a cristià ha de tenir com a finalitat la construcció del Regne de Déu i, necessàriament, s'ha d'escoltar Aquell que ens crida. Les eines són la lectura de la seva paraula i la reflexió, buscant la presència i la veu de Déu en la pregària. He d'alliberar-me de tot condicionament i, en la llibertat dels fills de Déu, deixar-me portar per la força de l'Esperit. Evitar en aquesta situació que el seny, prudent i previsor, no em deixi anar al fons del meu cor, on realment és possible escoltar Déu i allò que és essencial. Alhora, sé que la raó té, en aquest procés, un paper important com a instrument per fer bé el discerniment. No obstant això, es pot convertir en un tallafocs que em refredi el cor.

»En aquesta situació, sovint de dubte i de cert rebuig pel procés encetat, em faig la pregunta: què vol Déu per a mi? Penso que Déu vol que treballi per a la construcció del Regne a la terra. Ho veig així, clarament, cada vegada que

prego amb el Parnostre: «... vingui a nosaltres el vostre Regne». Viure aquesta afirmació demana, als qui sentim la presència de Déu en la nostra vida, que tinguem clara la missió evangelitzadora que ens ha estat encomanada. Testimoniar l'Evangelí. Transformar el món, començant per l'entorn quotidià. Vull tenir el compliment de la voluntat de Déu com a objectiu. He de discernir el què i el com. On he de posar els accents per viure lliurement en plenitud. Déu em vol lliure i feliç. Construir el Regne, amb fortalesa i naturalitat. Dóna'm, Senyor, un esperit segur i conscient de tot el que he de donar-te en aquesta vida per poder viure pels segles dels segles al teu costat.»

Tots hem estat cridats a la vocació de fills. Convé anar descobrint què demana a cadascú i com ho hem de fer possible. La joventut és un bon moment. Construir la vida sota la mirada de Déu Pare. Demanar amb fe i confiança: «Senyor, que sàpiga escoltar el que vols de mi, com he de col·laborar amb Tu en la tasca del Regne. Dóna'm la teva força perquè sàpiga desitjar-ho.» «I aquesta és la confiança que mantenim davant de Déu: sempre que li demanem alguna cosa d'acord amb la seva voluntat, ell ens escolta» (1Jn 5,14).

Enric Puig Jofra, SJ

ANY MARAGALL

Març

Deixa estar tot afany i inquietud
i an el diumenge no li posis tasca:
És pecat fer res més que mirà al cel
en aquesta dolçura de la tarda.
El vol del sol es cada jorn més alt
I va a pondre's al cim de la muntanya.

(El pas de l'any. Barcelona, 8-03-1908)

DIUMENGE VIII DE DURANT L'ANY

► Lectura d'Isaïes (Is 49,14-15)

Sió diu: «El Senyor m'ha abandonat, el meu Déu s'ha oblidat de mi». Creus que una mare s'oblidarà del nen que té al pit, i no s'apiadarà del fill de les seves entranyes? Però, ni que alguna se n'oblidés, jo no m'oblidaria mai de tu.

► Salm responsorial (61)

R. *Només en Déu reposa la meva ànima.*

Només en Déu reposa la meva ànima, / d'ell em ve la salvació. / Només ell és la roca que em salva, / és el castell on em trobo segur. R.

Reposa només en Déu, ànima meva, / d'ell em ve tota esperança. / Només ell és la roca que em salva, / és el castell on em trobo segur. R.

En Déu tinc la salvació i la glòria, / és la meva roca inexpugnable; / trobo en Déu el meu refugi. / Vosaltres, poble reunit, confieu en ell, / esplaieu davant d'ell el vostre cor. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 4,15)

Germans, que la gent no vegi en nosaltres més que uns servidors de Crist, administradors del que Déu s'ha proposat. Doncs bé, dels administradors l'únic que n'esperem és que siguin fidels. A mi, el que menys em preocupa és que em judiqueu vosaltres o qualsevol tribunal humà. Ni tan sols jo no em judico. La meva consciència no m'acusa de res, però això no vol dir que jo sigui irrepreensible. El meu jutge és el Senyor. Per tant, no judiqueu res abans d'hora. Espereu que vingui el Senyor: ell farà llum sobre tot allò que s'amaga en les tenebres, i farà conèixer les intencions de cada cor. Llavors, l'elogi que es mereix cadascú vindrà de Déu.

► Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 6,24-34)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Ningú no pot servir dos amos: Si estima l'un, no estimarà l'altre, si fa cas de l'un, no en farà de l'altre. No podeu ser servidors de Déu i de les riqueses. Per això us dic: No us neguitegeu per la vostra vida, pensant què menjareu o què beureu, ni pel vostre cos, pensant com us vestireu. No val més la vida que el menjar, i el cos, més que el vestit? Mireu els ocells que volen lliures pels aires: no sembren, ni seguen, ni guarden res als graners, però els alimenta el vostre Pare celestial. I no valeu més vosaltres que ells? Qui de vosaltres, per més que es neguitegi, és capaç d'allargar, ni un minut, el temps de la seva vida? I pel que fa al vestit, per què us neguitegeu? Mireu com creixen els lliris dels prats: no treballen ni filen, però us asseguro que ni Salomó, amb tota la seva magnificència, no es vestia com cap d'aquests. I si Déu vesteix així l'herba dels prats, que hi és avui i demà ja la tiren al foc, com no ho farà encara més amb vosaltres, gent de poca fe? Per tant, no us neguitegeu pensant què menjareu, o què beureu, o com us vestireu. Anar darrera de tot això, és propi dels pagans. El vostre Pare celestial sap molt bé la necessitat que en teniu. Busqueu per damunt de tot el Regne de Déu i ser justos tal com ell vol, i tot això, us ho donarà de més a més. No us neguitegeu, doncs, pensant en demà. El demà ja tindrà les seves preocupacions. Cada dia en té prou amb els seus maldecaps.»

► Lectura del libro de Isaïes (Is 49,14-15)

Sió decidia: «Me ha abandonado el Señor, mi dueño me ha olvidado.» ¿Es que puede una madre olvidarse de su criatura, no conmoverse por el hijo de sus entrañas? Pues, aunque ella se olvide, yo no te olvidaré.

► Salmo responsorial (61)

R. *Descansa sólo en Dios, alma mía.*

Sólo en Dios descansa mi alma, / porque de él viene mi salvación; / sólo él es mi roca y mi salvación; / mi alcázar: no vacilaré. R.

Descansa sólo en Dios, alma mía, / porque él es mi esperanza; / sólo él es mi roca y mi salvación, / mi alcázar: no vacilaré. R.

De Dios viene mi salvación y mi gloria, / él es mi roca firme, / Dios es mi refugio. / Pueblo suyo, confiad en él, / desahogad ante él vuestro corazón. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 4,15)

Hermanos: Que la gente sólo vea en nosotros servidores de Cristo y administradores de los misterios de Dios. Ahora, en un administrador, lo que se busca es que sea fiel. Para mí, lo de menos es que me pidáis cuentas vosotros o un tribunal humano; ni siquiera yo me pido cuentas. La conciencia, es verdad, no me remuerde; pero tampoco por eso quedo absuelto: mi juez es el Señor.

Así, pues, no juzguéis antes de tiempo: dejad que venga el Señor. Él iluminará lo que esconden las tinieblas y pondrá al descubierto los designios del corazón; entonces cada uno recibirá la alabanza de Dios.

► Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 6,24-34)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Nadie puede estar al servicio de dos amos. Porque despreciará a uno y querrá al otro; o, al contrario, se dedicará al primero y no hará caso del segundo. No podéis servir a Dios y al dinero. Por eso os digo: No estéis agobiados por la vida, pensando qué vais a comer o beber, ni por el cuerpo, pensando con qué os vais a vestir. ¿No vale más la vida que el alimento, y el cuerpo que el vestido? Mirad a los pájaros: ni siembran, ni siegan, ni almacenan y, sin embargo, vuestro Padre celestial los alimenta. ¿No valéis vosotros más que ellos?»

¿Quién de vosotros, a fuerza de agobiarse, podrá añadir una hora al tiempo de su vida? ¿Por qué os agobiáis por el vestido? Fijaos cómo crecen los lirios del campo: ni trabajan ni hilan. Y os digo que ni Salomón, en todo su fasto, estaba vestido como uno de ellos. Pues, si a la hierba, que hoy está en el campo y mañana se quema en el horno, Dios la viste así, ¿no hará mucho más por vosotros, gente de poca fe? No andéis agobiados, pensando qué vais a comer, o qué vais a beber, o con qué os vais a vestir. Los gentiles se afanan por esas cosas. Ya sabe vuestro Padre del cielo que tenéis necesidad de todo eso. Sobre todo buscad el reino de Dios y su justicia; lo demás se os dará por añadidura. Por tanto, no os agobiéis por el mañana, porque el mañana traerá su propio agobio. A cada día le bastan sus disgustos.»

Crist Mestre. Escultura de Nicola Pisano. Catedral de Siena (Itàlia)

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.): Sir 17,20-28 (grec 24-29) / SI 31 / Mc 10,17-27 ■ **dijous**: Sir 35,1-15 (grec 1-12) / SI 49 / Mc 10,28-31 ■ **dimecres**: Sir 36,1-2.5-6.13-19 (grec 1.4-5a.10-17) / SI 78 / Mc 10,32-45 ■ **dijous**: Sir 42,15-26 (grec 15-25) / SI 32 / Mc 10,46-52 ■ **divendres**: Sir 44,1.9-13 / SI 149 / Mc 11,11-26 ■ **dissabte**: Sir 51,17-27 (grec 12-20) / SI 18 / Mc 11,27-33 ■ **diumenge** vinent, IX de durant l'any (lit. hores: 1a setm.): Dt 11,18.26-28 / SI 30 / Rm 3,21-25a.28 / Mt 7,21-27.

La societat occidental gira entorn de l'economia. Hem posat una confiança absoluta en els diners, en les inversions i en el mercat. Fa poc temps una inesperada i forta crisi econòmica ha fet trontollar aquesta falsa seguretat. Molta gent s'havia acostumat a viure per sobre de les seves possibilitats, amb préstecs, crèdits i hipoteques que semblaven no tenir límit. El resultat era, fins i tot abans de la crisi, que calia dedicar la major part de les energies a treballar per anar retornant els diners i els interessos bancaris.

Aparentment, Jesús convida a preocupar-se de les necessitats materials. En una pàgina especialment poè-

tica de l'evangeli, posa com a exemple els ocells i les flors, que no treballen ni estalvien, i viuen sense neguits. És Déu mateix, diu Jesús, qui ha creat els éssers vivents i qui posa a la seva disposició tot el que necessiten per viure. I si ho fa amb la natura, molt més ho fa amb les persones humanes, cimal de la creació, objecte predilecte del seu amor. Les paraules de Jesús són una invitació a viure amb confiança plena, sabent que Déu vetlla per tots els seus fills.

No es tracta d'una visió ingènua de la realitat. Més aviat és qüestió d'anar a fons i saber quin és el centre de la pròpia vida, de preguntar-nos on tenim posat el cor i a què dediquem les ener-

gies. Centrar tota l'atenció en les realitats materials i corporals és perdre el temps. Tenir menjar, casa, vestit, és necessari, però no és l'objectiu últim de l'existència humana. Menys encara tenir-ne en excés i perseguir l'abundància i el luxe.

Els béns materials són instruments al servei d'uns valors més rics i duradors. Allò que cal cercar és la riquesa veritable i el creixement interior. L'acumulació de diners no assegura la felicitat. S'ha d'invertir en béns que no depenen de les fluctuacions del mercat o dels interessos dels especuladors, sinó que duren per sempre.

Agustí Borrell

COMENTARI

Bones inversions

DIÀLEGS SOBRE LA FE

Què és el cel?

Oriol: —Mare, què és el cel?

Gràcia: —El cel és el món de Déu, el contingut de la nostra esperança, el fonament de la nostra pau.

—Mare, quan es mor una persona, va cap al cel?

—Ho diem d'aquesta manera, però no creiem que s'elevi cap a aquest cel blau que contemplem amb els nostres ulls.

—Ah no?

—Creiem que Déu l'acull en la seva glòria, però de fet els morts no van enlloc, perquè el cel no és cap lloc concret. El cel és un estat de goig, de plenitud, de perfecta harmonia.

—Aquest estat de plenitud és solitari?

—La felicitat del cel no és una felicitat solitària. És el retrobament amb tots. És la superació de les tibantors, dels odis i de la mala fe. És la perfecta correspondència entre els uns i els altres, la comunió dels cors. La felicitat del cel és la felicitat de tots.

—Com em puc guanyar el cel?

—Has de tenir ben present que el cel te'l dona Déu per amor, encara que tu hi has de correspondre estimant Déu i estimant el teu próisme i fent el bé. El cel és un do de la Vida de Déu. Ell et fa participar d'aquest estat, perquè així ho ha desitjat. De fet, ja pots començar-lo a viure en aquest món, però només assoliràs plenament el cel un cop hagi vençut la mort per obra de l'Esperit Sant.

—Com el puc començar a viure en aquest món?

—Allí on hi ha guspira de veritat, allí hi ha cel. Allí on hi ha una petita expressió de bondat, de bellesa, allí hi ha cel. Aquests instants són com xàldigues que salten del foc etern.

—Així, què he de fer?

—Esperar el cel que Déu ens ha promès per boca del seu Fill encarnat, Jesús. I treballar per edificar petits cels en aquest món.

Francesc Torralba

(Ah, sí? Com parlar de Déu als infants, Editorial Claret)

RELIGIÓ I COMUNICACIÓ

Un cristianisme *interessant*

En la primera epístola als Corintis, sant Pau presenta el missatge cristià com «un escàndol per als jueus i, per als grecs, un absurd» (1Co 1,23-24). En efecte, d'una banda, als ulls dels jueus, l'escàndol cristià consistia en l'abandó de la Llei a favor del règim de la fe. En un altre context, el mateix Pau, en l'epístola als Gàlates, afirma que «abans que arribés la fe estàvem reclosos sota la custòdia de la Llei, esperant el moment que la fe es revelaria. Així, doncs, la Llei ens ha fet de guia vers el Crist, per tal que fòssim justos en virtut de la fe. Però ara que la fe ha arribat, ja no depenem de cap guia» (Ga 3,23-25).

Als ulls dels grecs, de l'altra banda, la follia cristiana es concretava en la promesa d'una resurrecció personal dels creients que contradeia frontalment la confiança que els grecs havien dipositat en la força de la raó i en el convenciment que el món dels déus era absolutament inaccessible als humans (mortals).

Pau sap molt bé que la seva lluita a favor del missatge cristià té un doble front: per un cantó contra la Llei jueva i, per l'altre, contra la raó grega. En tots dos casos, però, porta a terme la mateixa substitució: la Llei, en un cas, i la raó, en l'altre, per la fe. Resulta prou evident que a priori, tant des del punt de vista jueu com des de la perspectiva grega, la nova religió basada en la fe en el Crist ressuscitat que anunciava i comunicava Pau als seus contemporanis era quelcom de fantàstic, impropici de la divinitat i absolutament improbable. Però el miracle s'esdevingué...

Per a nosaltres, avui el cristianisme continua sent la *gran anormalitat*, i justament per això ens resulta màximament *interessant*. L'historiador protestant alemany Ludwig von Pastor es va convertir al catolicisme després d'haver estudiat acuradament en els arxius vaticans la figura més aviat escandalosa i hedonista del Papa Alexandre VI Borja. «Si tot això s'ha mantingut», deia, «és que darrera hi ha Algú que ho aguant».

Luíis Duch

(Religió i comunicació, Fragmenta Editorial)

SANTORAL

27. ✠ Diumenge VIII de durant l'any. Sant Gabriel de la Dolorosa (1838-1862), religiós passionista; beata Francina-Aina Cirer, vg. paüla, de Sencelles (Mallorca); st. Baldomer (†660), sotsdiaca de Lió; sta. Honorina, vg.

28. Dilluns. Sant Rufí, mr.; sant Hilari, papa (sard, 461-468); sant Romà (s. v), abat; sant Serapió, mr.

1. Dimarts. Sant Rossend (Salas 907-Celanova 977), bisbe (benedictí); sant Lleó, mr.; sant Albí (s. vi), bisbe (benedictí); santes Eudòcia i Antonina, mrs.

2. Dimecres. Sant Lluci, bisbe; santa Genara, mr.; santa Àngela de la Creu, vg., fund.,

de Sevilla; santa Agnès de Praga o de Bohèmia, rel. franciscana.

3. Dijous. Sant Medir, pagès mr. barceloní; sant Ermenter (o Emeteri) i sant Celdoni (o Celoni), soldats mrs. a Calahorra; santa Màrcia, vg. i mr.

4. Divendres. Sant Casimir (1458-1484), príncep polonès; sant Luci I, papa (romà, 253-254) i mr.; sants Nèstor, Eteri, Arcadi, Capító, bisbes i mrs.

5. Dissabte. Mare de Déu d'Àfrica; sant Focas, mr.; sant Josep Joan de la Creu, religiós franciscà; santa Olívia, vg. i mr.; sant Luperç, mr.

INTENCIONS DEL SANT PARE (març)

General: Que l'Amèrica llatina progressi en la justícia i la pau evangèliques.

Missionera: Que l'Esperit Sant doni llum i força als perseguits per raó de l'Evangeli.

ENTREVISTA

ÀNGEL JESÚS NAVARRO

Aprendre jugant

El Moviment de Centres d'Esplai Cristians de la Fundació Pere Tarrés (MCEC) i l'Arquebisbat de Barcelona han creat un joc de taula per treballar la simbologia de la basílica de la Sagrada Família amb els infants i joves dels centres d'esplai, i també amb les seves famílies. Es tracta d'una eina lúdica, però també de reflexió sobre la fe, l'elaboració de la qual ha anat a càrrec d'un equip de les tres diòcesis de la província eclesialística de Barcelona: Mn. Xavier Farrés (Terrassa), Mn. Carles Muñoz (Sant Feliu) i Mn. Àngel Jesús Navarro, consiliari diocesà de Barcelona del MCEC. El joc es pot descarregar del web de la FPT: www.peretarres.org/mcec/publicacions.

Quina formació religiosa tenen els infants i joves dels centres d'esplai cristians?

Això depèn molt de cada centre d'esplai, i de cada nen o jove. Alguns pertanyen a famílies militants cristianes i gaudeixen d'una molt bona preparació cultural, simbòlica i catequètica. Altres desconeixen molt la realitat religiosa. Al MCEC pretenem ser un referent evangelitzador per a tots ells i mostrar-los, encara inicialment, el missatge de Jesús i l'acolliment de l'Església. En aquest sentit, la visita del Sant Pare i el simbolisme de la Sagrada Família han estat una oportunitat.

Els jocs són una bona manera de transmetre el missatge cristià dels edificis?

Sí. El llenguatge simbòlic és un llenguatge especialment adequat per a la transmissió del missatge religiós, i aquest simbolisme no el trobem només en l'arquitectura de la Sagrada Família. Les catedrals medievals, els claustres, les ermites i els santuaris, i molts altres edificis religiosos tenen també un simbolisme que cal recordar i mostrar, perquè són *petjades* del Misteri que volen transmetre. Els educadors, tant en el lleure com en altres àmbits, hauríem de saber aprofitar aquest simbolisme implícit com un element més de l'expressió i la vivència del transcendent.

La visita a la Sagrada Família et fa créixer en la fe?

L'edifici de la Sagrada Família de Barcelona és espectacular i colpidor. Si tens l'oportunitat de tastar la immensa riquesa simbòlica i catequètica d'aquest edifici no surts igual: moltes qüestions se t'obren inevitablement. L'edifici és un *kerygma* dels nostres temps, un anunci contemporani de la Salvació, amb un llenguatge simbòlic extraordinari.

Òscar Bardají i Martín

LAS BIENAVENTURANZAS

Bienaventurados los limpios de corazón, porque verán a Dios

La desconfianza està de moda en nuestra sociedad y todos tenemos *las segundas intenciones* en las palabras y las obras de nuestro prójimo. Todo lo que

hacemos está condicionado por determinadas intenciones. Sin embargo, en este mundo de *segundas intenciones* o *intenciones ocultas*, aspiramos a la claridad y a la pureza de las convicciones, sentimos la nostalgia de seres humanos que tengan un corazón puro, que hagan lo que reconocen como justo sin intenciones ocultas. Aspiramos a la pureza de corazón.

Jesús respondió a este deseo en la sexta bienaventuranza, en la que nos muestra que es posible tener un corazón puro. Al proclamar felices a quienes tienen un corazón puro, está afirmando que también hoy hay personas puras. Y nos invita a fiarnos de nuestro deseo de ser libres de segundas intenciones y a purificar nuestro corazón de todo aquello que trata de ofuscarlo.

La sexta bienaventuranza era particularmente querida en la Iglesia primitiva. Los monjes antiguos consideraban la pureza de corazón (*puritas cordis*, en palabras de Casiano) como meta de la ascesis. El corazón puro es el corazón sencillo, límpido y claro.

La felicidad que Jesús promete a los limpios de corazón es la visión de Dios. Por este motivo, sobre todo los místicos, amaron y apreciaron esta bienaventuranza. Ver a Dios es la meta de nuestra vida. En la eternidad veremos a Dios para siempre. Pero las personas de corazón puro tienen ya aquí algo de la luz de Dios en sus almas. Así aparece en el joven monje Aliosha en la novela *Los hermanos Karamazov*, de Dostoievski.

Con esta bienaventuranza Jesús quiere despertar en nosotros el sentido de la belleza espiritual («La belleza salvará al mundo»), una belleza no oscurecida por el pecado, que nos sana y nos hace felices.

Anselm Grün

(Las bienaventuranzas. Un camino de plenitud. Ed. Sal Terrae, 2009)

AGENDA

ACTES I CONFERÈNCIES

Trobada del Grup Hineni. Adreçat a joves entre 18 i 28 anys que volen discernir què els demana Déu en la seva vida. Es fa cada primer diumenge de mes, essent la propera el diumenge 6 de març, (17.30 a 20.30 h). Serà dirigida per Mn. Ramon Corts sobre el tema «Les coses i jo: el diner en la meua vida i decisions.» A l'edifici de la Balmesiana (c/ Duran i Bas, 7-9), prèvia inscripció que es fa després d'una trobada personal. Inscripció a l'adreça: Obra d'Exercicis Parroquials www.obraejercicios.org, de dilluns a divendres de 10 a 13 h.

Facultat de Teologia de Catalunya (Diputació, 231). Conferència «Sant Francesc Xavier: la missió al cor (1506-1552)», pel Dr. Llorenç Puig, S.J. (director de «Cristianisme i Justícia»). Dimecres 2 març (12.10 h) a l'aula I.

Conferències quaresmals a la Concepció (c/Aragó, 229). Diumenge 13 de març, «Cridats a una nova evangelització», per Mons. Romà Casanova, bisbe de Vic. Diumenge 20 març, «La nueva evangelización en Occidente», per Mons. Rino Fisichella, president del Pontifici Consell per a la nova evangelització. Diumenge 27 març, «La nova evangelització i Catalunya», per Dom. Josep M. Soler, abat de Montserrat. Totes les conferències a les 19 h, després silenci, vespres i Eucaristia.

Per l'altre cor cremat de Barcelona - ajut al quart món. The Ripieno Consort, orquestra de música barroca. Soprano: Delia Agúndez, contratenor: Hugo Bolívar, director: Àngel Villagrasa. Obres de: G.F. Handel, J.B. Lully, J.P. Rameau i A. Vivaldi. Presentació: Joan Vives. Dissabte 5 març (20.30 h), a la parròquia de Santa Maria del Remei (pl. Concordia 1- Les Corts).

Concert de carilló. Anna Maria Reverté interpreta al Palau de la Generalitat el proper diumenge 6 de març (12 h) «Matí de Carnaval» amb peces de F. Della Penna; F. Tàrraga, P. Takahashi, J. Lerinckx i J. Courter. Entrada gratuïta.

Amics del Pare Pio de Pietrelcina. Trobada cada darrer dilluns de mes (prega-

Els 30 anys de la Unió de Religiosos de Catalunya (URC)

La Unió de Religiosos de Catalunya (URC) celebra actualment els 30 anys de la seva constitució. Fou l'any 1980 quan es constituí la conferència de superiors majors dels instituts de vida religiosa i societats de vida apostòlica amb cases i comunitats en el territori de les deu diòcesis catalanes. És l'organisme que representa la totalitat de la vida religiosa a Catalunya i promou el coneixement i la col·laboració entre els instituts religiosos i també activitats formatives i apostòliques intercongregacionals. Publica un Full informatiu sobre la vida religiosa a Catalunya titulat *Horeb*. La seu de la URC és a la plaça Urquinaona 11, 2n, 2a, 08010 Barcelona. Tel. 933 024 367. El seu correu electrònic és: urc.info@gmail.com. El secretari general és el germà Lluís Serra.

Amb motiu d'aquest trigèsim aniversari, la URC organitzà el passat 22 de gener, al Col·legi La Salle Bonanova, un simposi sobre «Profetisme de la vida religiosa en un cristianisme de diàspora», amb ponències del P. Jesús Renau, jesuïta, de la germana Teresa Forcades, benedictina, i de la germana Margarida Bofarull, de la Societat del Sagrat Cor.

Els bisbes de Catalunya en la seva darrera reunió van fer públic un missatge amb motiu dels 30 anys de la URC en el qual donen gràcies a Déu pel do de la vida religiosa a les diòcesis catalanes. Aquest missatge es troba al web: www.tarraconense.cat.

ria i reunió) dirigida per fra Valentí Serra, caputxí. Pròxima sessió, dilluns 28 de febrer (18.15 h). Parròquia de la Concepció (c/ Llúria 70, tel. 934 576 552).

Cristianisme i Justícia (c/ Roger de Llúria, 13). «Què aporten els Exercicis a una situació de crisi com l'actual?», a càrrec d'Adolfo M. Chércoles. Divendres 4 de març (19.30 h).

Casal Sant Martí (Campelles-Ripollès). Convivència per a catequistes: «Catequesi i pedagogia», el 5 i 6 de març. Inscripcions: Tel. 972 727 288 i csms@spdd.org.

Concert a l'església dels P. Teatins (c/ Consell de Cent, 293). Diumenge 27 febrer (18 h), concert de piano i contrabaix: Sonata de Hindemith.

CURSETS

Casal Lloiola (c/ Balmes, 138). «Albert Camus, una moral laica exemplar», pel P. Antoni Blanch, S.J. Els dimarts 1, 8, 15 i 22 de març (11 a 12 h). Inscripcions i més informació: Tel. 934 156 434 o info@casalioiola.org.

Facultat de Teologia de Catalunya. Curs interdisciplinari d'Història i Art cristià: «La Sagrada Família. L'espai litúrgic o l'eloqüència dels llocs» (30 hores). Dimarts, d'11,15 a 13 h (febrer-juny). Matrícula:

105 euros. Direcció: Dr. Jaume González Padrós i Dr. Armand Puig i Tàrrach. Informació i inscripció: Secretaria FTC, Diputació 231, Bcn, tel. 934 534 925, administracio@teologia-catalunya.cat.

BREUS

Facultat de Comunicació Blanquerna (Universitat Ramon Llull). El seu president, Dr. Salvador Pié Ninot, va fer públic el dia 28 de gener, que a partir de l'1 d'abril el professor Josep M. Carbonell substituirà com a degà d'aquesta Facultat al Dr. Miquel Tresserra, que ho ha estat des de la seva creació l'any 1994.

Signes dels Temps canvia d'horari. A partir del 30 de gener, TV3 emet aquest programa religiós tots els diumenges a les 10 del matí, una hora més tard que fins ara.

Missa per a la colònia dominicana. Aquesta imatge de la Mare de Déu d'Altagracia, protectora de la República Dominicana, il·lustra la missa que el passat diumenge 23 de gener celebrà el cardenal arquebisbe de Barcelona a Santa Maria del Mar per als ciu-

tadans de la República Dominicana que viuen a Catalunya. El cardenal, que ha visitat recentment aquest país, portà a la colònia dominicana la salutació dels seus bisbes i els va dir que ningú no s'ha de sentir estranger a l'Església catòlica.

La presidenta del Parlament visità el cardenal arquebisbe. L'entrevista va celebrar-se al Palau Episcopal el 24 de gener i va tenir una durada de 50 minuts. La visita de la nova presidenta del Parlament de Catalunya, Núria de Gispert, s'inscriu en els contactes institucionals que té previst de mantenir en l'inici del seu càrrec amb les autoritats catalanes.

Germandat de la Mare de Déu de la Mercè. Celebrà la seva assemblea anual el 24 de gener, presidida pel cardenal de Barcelona i per Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar de Terrassa i exrector de la parròquia. També varen concelebrar diversos preveres, entre els quals hi havia Mn. Joan Galtés i el rector de la parròquia, Mn. Jordi Farré. A l'ofertori es varen imposar les medalles als nous membres de la Germandat. Al final de la missa es varen beneir les insígnies basilicals que la Germandat ha ofert a la basílica i que des d'ara estaran situades al presbiteri.

PELEGRINATGES

Beatificació de Joan Pau II. Pelegrinatge diocesà a Roma presidit pel cardenal Lluís Martínez Sistach. Organitza: Club+Amics (Amics de Catalunya Cristiana). Del 30 d'abril al 2 de maig, o del 30 d'abril a l'1 de maig. Per a més informació: 934 092 770.

PALABRA Y VIDA

El invierno demográfico de Europa

La Iglesia católica ha manifestado su preocupación por la bajada de la natalidad en nuestro continente. Es lo que ya se llama el *invierno demográfico* de Europa. La preocupación por este fenómeno es muy general, hasta el punto de que el Parlamento europeo, como respuesta a este fenómeno, ha estudiado un proyecto de ley destinada a ampliar las vacaciones por maternidad.

El Consejo de las Conferencias Episcopales de Europa (CCEE), en su reunión del pasado otoño celebrada en Zagreb (Croacia), también manifestó su inquietud ante este hecho. El cardenal Péter Erdő, arzobispo de Esztergom-Budapest y presidente de este Consejo, al acabar la reunión dijo: «Hace ya tiempo que la Iglesia católica pone en guardia sobre el hecho de que en Occidente una catástrofe social y cultural se esconde tras el bajón de la natalidad.»

Los hechos principales que llevan a esta grave advertencia son: el índice actual de natalidad (de 1,5 hijo por cada mujer) no garantiza la renovación generacional; el descenso numérico de la población y su progresivo envejecimiento; el futuro problemático de las pensiones, tema de debate público entre nosotros.

El cardenal Jean-Pierre Ricard, arzobispo de Burdeos y vicepresidente del Consejo de las Conferencias Episcopales de Europa, en un comunicado publicado a su retorno de la reunión de Zagreb, ha dicho que la actual crisis demográfica pone ante nuestros ojos tres problemas principales.

El primero es el problema social masivo del aborto que el arzobispo francés cuantifica así: tres millones de abortos cada año, sobre ocho millones de nacimientos en toda Europa. Es bien conocida la postura de la Iglesia sobre este punto y Benedicto XVI insiste una y otra vez sobre el respeto a la vida humana. En las palabras que pronunció en la Sagrada Familia, el pasado 7 de noviembre, antes de la oración del *Angelus*, el Papa reafirmó «la dignidad y el valor primordial del matrimonio y la familia, esperanza de la humanidad, en la que la vida humana encuentra acogida, desde su concepción a su declive natural». Y en la homilía de la misa de dedicación de la basílica, el Santo Padre —con una expresión muy equilibrada y que me parece no fue muy bien entendida— pidió unas «adecuadas medidas económicas y sociales para que la mujer encuentre en el hogar y en el trabajo su plena realización».

El segundo problema, en palabras del arzobispo de Burdeos, es «la insuficiencia del apoyo social, financiero y educativo aportado a las familias, a las mujeres que trabajan y quisieran tener un hijo». Ante la insuficiencia de estas medidas, la Iglesia pide ayudas concretas y eficaces. En sus palabras en la Sagrada Familia, Benedicto XVI utilizó unos términos muy precisos al pedir que «la natalidad sea dignificada, valorada y apoyada jurídicamente, social y legislativamente». Esta es, también en nuestro país, una grave asignatura pendiente.

El tercer problema es el de la mentalidad social. El comunicado del Consejo de las Conferencias Episcopales de Europa dice que una de las causas de la crisis demográfica es también «el clima cultural dominante en nuestras sociedades: una cultura egoísta y relativista, orientada únicamente hacia el bienestar material momentáneo». Se ha dicho que Europa tiene una natalidad tan baja porque vive una crisis de esperanza. Han de ser sobre todo las *minorías creativas*, y en este caso las familias cristianas generosas, las que nos ayuden a salir de esta crisis de esperanza.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona